

[Den fg. socialminister.]

kildeskatteloven, som er nødvendiggjort af de ændringer, de foreliggende to lovforslag indeholder.

Med hensyn til besparelserne ved lovforslagene skal jeg oplyse, at den samlede besparelse for staten skønnes at ville udgøre ca. 200 mill. kr. årligt.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslagene, skal jeg anbefale lovforslagene til tingets velvillige behandling.

Skriftligt besvarede spørgsmål.

Af *Bendix* til boligministeren (13. april 1973):

„Hvilke økonomiske forpligtelser påtager staten sig på kort og på lang sigt i forbindelse med den planlagte bebyggelse på Vestamager?“

(Spm. nr. 202).

Begrundelse.

I en situation, hvor ca. 5.000 boliger i det sociale boligbyggeri står tomme, må det bekymre, at der på Vestamager planlægges en bebyggelse, som allerede på forhånd må antages at blive dyrere end andet socialt boligbyggeri. Det sociale boligbyggeri belaster i forvejen statskassen med store udgifter — såvel ordinære som ekstraordinære. Af hensyn til den fremtidige boligpolitik er det vigtigt, at ministeren ikke på statens vegne påtager sig økonomiske forpligtelser, der tegner til at blive meget store, og som samtidig er baseret på usikre kalkulationer.

Boligminister *Helge Nielsens* svar (27. april 1973):

Det er rigtigt — som af hr. Bendix anført i begrundelsen for spørgsmålet — at der i hele landet for tiden står ca. 5.000 uudlejede lejligheder i det almennyttige byggeri, men som det fremgår af den redegørelse, der er afgivet til folketingets boligudvalg om udlejningssituationen, er de egentlige udlejningsvanskeligheder koncentreret om nogle enkelte byggeforetagender i visse områder. Der er således ikke konstateret udlejningsvanskeligheder for det almennyttige byggeri i Københavns kommune.

De ændringer i lov om boligbyggeri, der blev vedtaget i folketinget ved 3. behand-

ling den 12. april 1973, skulle kunne lette udlejningsvanskelighederne. På baggrund heraf, og da spørgsmålet om den langsigtede boligpolitik, hvori også det almennyttige byggeris problemer indgår, er under behandling, finder jeg det ikke rimeligt nu at foretage indgreb over for planer, som kommunerne — ofte igennem flere år — har forberedt med henblik på gennemførelse af nyt almennyttigt byggeri.

Hertil kommer, at det almennyttige byggeris omfang er gået betydeligt ned, og jeg skal i denne forbindelse henviser til den opgørelse, der den 4. april 1973 blev tilsendt folketingets boligudvalg, og hvoraf det fremgår, at bevillingsrammen på 13.000 lejligheder i finansåret 1972-73 kun er udnyttet med godt 10.000 lejligheder.

Med hensyn til byggeri på Vestamager har planer været under forberedelse igennem flere år. Udgangspunktet for planerne er en idékonkurrence, der blev afholdt i 1966.

Ministeriet er af Københavns kommune løbende blevet holdt orienteret om sagens udvikling, herunder om det påtænkte byggeris udformning, og ministeriet har på et tidligt tidspunkt — uden at der dog er afgivet egentlige løfter — givet udtryk for en velvillig indstilling til at støtte projektets gennemførelse som almennyttigt byggeri, selv om det på grund af sin udformning som terrassebyggeri måtte forventes at blive lidt dyrere end almindeligt almennyttigt byggeri. Det har dog hele tiden været forudsat, at byggeriet i øvrigt måtte opfylde de sædvanlige betingelser for statsstøtte. Der er nu — på baggrund af udlejningssituationen — fastlagt udgiftsrammer og visse standardbegrænsninger som betingelse for statsstøtte til almennyttigt byggeri, og så længe de er gældende, må spørgsmålet om tilsagn om støtte også til det byggeri, der her er tale om, afgøres med udgangspunkt heri.

Boligministeriet har endnu ikke modtaget en egentlig ansøgning med projekt eller prisberegningsgrundlag om statsstøtte til nogen del af byggeriet. Det er således ikke muligt på nuværende tidspunkt at udtale sig blot nogenlunde realistisk om størrelsesordenen af en eventuel statslig støtte til byggeriet, men staten har ikke endnu påtaget sig konkrete økonomiske forpligtelser.

For fuldstændighedens skyld skal jeg til-